

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 152/525

"29" березня 2017р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

Вул. Жилинська, 14, м. Київ, 01033

Суб'єкт права на конституційне подання:

47 народних депутатів України

**Уповноважений представник суб'єкта
права на конституційне подання за
дорученням:**

Сисоєнко Ірина Володимирівна

Вул. Грушевського, 26/1, м. Київ, 01021

Тел: + 38 (044) 255-95-91

Ел. пошта: Sysoienko.Iryna@rada.gov.ua

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю

України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування:

ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами

України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону №

357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III

від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004; в редакції

Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016)

частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» від

24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості

Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними

Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004,

№ 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону

України № 1774-VIII від 06.12.2016)

Відповідно до статей 147, 150, 152 Конституції України, пункту першого статті 13, статей 38-40, 71 та 82 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 16 жовтня 1996 року № 422/96-ВР (зі змінами та доповненнями) суб'єкт права на конституційне подання звертається до Конституційного Суду України з клопотанням про визнання окремих положень законодавчих актів

України таким, що не відповідають Конституції України (є неконституційним), а саме:

1. Частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування: ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону № 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) такого змісту: «Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працевдатних осіб на 1 січня календарного року.»

2. Частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004, № 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) такого змісту: «Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працевдатних осіб на 1 січня календарного року.»

Після набрання чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 06 грудня 2016 року № 1774-VIII (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 2, ст.25) з 01 січня 2017 року у новій редакції викладено частина шоста статті 96 Кодексу законів про працю України такого змісту: «Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працевдатних осіб на 1 січня календарного року.», а також у новій редакції викладено частина шоста статті 6 Закону України «Про оплату праці» такого змісту: «Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працевдатних осіб на 1 січня календарного року.», що нашу думку, не відповідає положенням частини першої статті 8 та частині четвертій статті 43 Конституції України.

Слід зазначити, що до набрання чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 06 грудня 2016 року № 1774-VIII частиною третьої статті 96 Кодексу законів про працю України (офіційне опублікування: ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону № 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004) та частиною третьої статті 6 Закону України «Про оплату праці» (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004, № 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015) було встановлено, що тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на

основі тарифної ставки робітника першого розряду, яка встановлюється у розмірі, що перевищує законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати.

На виконання вимог пункту 4 частини другої статті 39 Закону України «Про Конституційний Суд України» наводимо правове обґрунтування невідповідності (неконституційності) положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України та частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» Конституції України у зв'язку з наступним.

ПРАВОВЕ ОБҐРУНТУВАННЯ

1. Невідповідності (неконституційності) частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України такого змісту: «Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року».

Україна є демократичною, правовою, соціальною державою; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість держави; держава відповідає перед людиною за свою діяльність; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави; в Україні визначається і діє принцип верховенства права; Конституція має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй; норми Конституції є нормами прямої дії (статті 1,3,8 Конституції України).

При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (частина третя статті 22 Конституції України).

Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується; держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності; кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом; право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом (частини перша, друга, четверта та сьома статті 43 Конституції України).

Відповідно до положень Кодексу законів України про працю заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.

Питання державного і договірної регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначається цим Кодексом, Законом

України "Про оплату праці" та іншими нормативно-правовими актами (стаття 94).

Мінімальна заробітна плата - це встановлений законом мінімальний розмір оплати праці за виконану працівником місячну (годинну) норму праці.

Мінімальна заробітна плата встановлюється одночасно в місячному та погодинному розмірах.

Розмір мінімальної заробітної плати встановлюється і переглядається відповідно до статей 9 і 10 Закону України "Про оплату праці" та не може бути нижчим від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Мінімальна заробітна плата є державною соціальною гарантією, обов'язковою на всій території України для підприємств, установ, організацій усіх форм власності і господарювання та фізичних осіб, які використовують працю найманих працівників, за будь-якою системою оплати праці (частини перша, друга, третя статті 95).

Системами оплати праці є тарифна та інші системи, що формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі: мінімального посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України; міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року (частини перша, друга, третя, четверта, п'ята та шоста статті 96).

Відповідно до положень Закону України «Про оплату праці» мінімальна заробітна плата - це встановлений законом мінімальний розмір оплати праці за виконану працівником місячну (годинну) норму праці.

Мінімальна заробітна плата встановлюється одночасно в місячному та погодинному розмірах.

Мінімальна заробітна плата є державною соціальною гарантією, обов'язковою на всій території України для підприємств усіх форм власності і господарювання та фізичних осіб, які використовують працю найманих працівників, за будь-якою системою оплати праці (стаття 3).

Системами оплати праці є тарифна та інші системи, що формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі: мінімального розміру посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України; міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року. (частини перша, друга, третя, четверта, п'ята та шоста статті 6).

Слід зазначити, що відповідно до статей 7 та 8 Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» від 21 грудня 2016 року № 1801-VIII встановлено в 2017 році прожитковий мінімум для працездатних осіб: з 1 січня 2017 року - 1600 гривень, з 1 травня - 1684 гривні, з 1 грудня - 1762 гривні. Мінімальну заробітну плату встановлено з 1 січня 2017 року - 3200 гривень.

Згідно зі статтею 1 Конвенції Міжнародної організації праці "Про захист заробітної плати" № 95, ратифікованої Україною 30 червня 1961 року, термін "заробітна плата" означає, незалежно від назви й методу обчислення, будь-яку винагороду або заробіток, які можуть бути обчислені в грошах, і встановлені угодою або національним законодавством, що їх роботодавець повинен заплатити працівникові за працю, яку виконано чи має бути виконано, або за послуги, котрі надано чи має бути надано. Цьому визначенню відповідає поняття заробітної плати, передбачене у частині першій статті 94 Кодексу законів України про працю та частині першій статті 1 Закону України «Про оплату праці», як винагороди, обчисленої, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган (роботодавець) виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Регулювання оплати праці працівників незалежно від форм власності підприємства, організації, установи здійснюється шляхом встановлення розміру мінімальної заробітної плати та інших державних норм і гарантій. Відповідно до частини третьої статті 94 Кодексу законів України про працю питання державного і договірного регулювання оплати праці, прав працівників на

оплату праці та їх захисту визначається Кодексом, Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Наведений зміст поняття заробітної плати узгоджується з одним із принципів здійснення трудових правовідносин - відплатність праці, який дістав відображення у пункті 4 частини I Європейської соціальної хартії (переглянутої) від 3 травня 1996 року, ратифікованої Законом України від 14 вересня 2006 року № 137-V, за яким усі працівники мають право на справедливу винагороду, яка забезпечить достатній життєвий рівень.

Конституційний Суд України в Рішенні від 29 січня 2008 року № 2-рп/2008 зазначив, що право заробляти собі на життя є невід'ємним від права на саме життя, оскільки останнє є реальним лише тоді, коли матеріально забезпечене (абзац другий підпункту 6.1.1 підпункту 6.1 пункту 6 мотивувальної частини).

Таким чином, суб'єкти права на конституційне подання, вважають, що положення частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України встановлюючи, що мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року не відповідає положенням частини першої статті 8, частини третьої статті 22 та частини четвертої статті 43 Конституції України у їх взаємозв'язку.

2. Невідповідності (неконституційності) частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» такого змісту: «Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року.»

Відповідно до частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року. Тобто, дублює положення частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України встановлюючи, що мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

З огляду на вищезазначене обґрунтування щодо положення частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України вважаємо, що положення частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» не відповідають вимогам частини першої статті 8 та частини четвертої статті 43 Конституції України у їх взаємозв'язку.

Таким чином, суб'єкти права на конституційне подання, вважають, що положення частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» не відповідає вимогам частини першої статті 8, частини третьої статті 22 та частини четвертої статті 43 Конституції України у їх взаємозв'язку.

Відповідно до статті 15 Закону України «Про Конституційний Суд України» однією з підстав для прийняття Конституційним Судом України

рішення щодо неконституційності правових актів повністю чи в їх окремих частинах є, зокрема, невідповідність Конституції України.

Керуючись статтями 147, 150 та 152 Конституції України, статтями 13, 38, 39, 40 та 71 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Відкрити конституційне провадження за цим конституційним поданням.

2. Визнати положення частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування: ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону № 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) таким, що не відповідає положенням частини першої статті 8, частини третьої статті 22 та частини четвертої статті 43 Конституції України у їх взаємозв'язку.

3. Визнати положення частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004, № 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) таким, що не відповідає положенням частини першої статті 8, частини третьої статті 22 та частини четвертої статті 43 Конституції України у їх взаємозв'язку.

4. Залучити до участі у конституційному провадженні уповноваженого представника суб'єкта права на конституційне подання за дорученням народного депутата України СИСОЄНКО Ірину Володимирівну.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ТА МАТЕРІАЛІВ, ЩО ДОДАЮТЬСЯ:

1. Конституція України (витяг).
2. Закон України «Про Конституційний Суд України» (витяг)
3. Кодекс законів України про працю (витяг).
4. Закон України «Про оплату праці» (витяг).
5. Закон України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» (витяг)
6. Конвенція Міжнародної організації праці "Про захист заробітної плати" № 95 (витяг).
7. Європейська соціальна хартія (переглянута) (витяг).
8. Рішення Конституційного Суду України від 29 січня 2008 року № 2-рп/2008 (витяг)

ДОДАТОК

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування: ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону № 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004, № 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1.	Сисоєнко І.В.	152	
2.	Костенко П.П.	156	
3.	Кірпич А.І.	159	
4.	Дізенко І.А.	145	
5.	Романова А.А.	157	
6.	Семешук Р.С.	154	
7.	Тодарук Т.Т.	314	
8.	Турезюк О.Р.	155	
9.	Геня А.О.	347	

Відомості

ДОДАТОК

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування: ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону № 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004, № 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016).

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
10.	Сотник О.С.	158	
11.	Сидорович В.М.	148	
12.	М. Яковенко Г.К.	142	
13.	Рудаківський Л.І.	153	
14.	Войцишин І.М.	149	
15.	Острикова М.Т.	146	
16.	Міщенко Р.Р.	302	
17.	Савуратовський С.С.	103	
18.	Варшанко О.М.	702	

з/свідомості підписувачів

ДОДАТОК
до конституційного подання щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування: ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону № 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від 18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016) частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004, № 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
19.	Попов Ігор Володимирович	192	
20.	Рибаківська Софія Іванівна	200	
21.	Гуцківська Ольга Вікторівна	201	
22.	Мусяк Олег Євгенович	322	
23.	Розенберг Борис Євгенович	267	
24.	Коршунська Оксана Анатоліївна	208	
25.	Метришівська Г.П.	450	
26.	Реза А.О.	344	
27.	Медведь О.А.	262	

ДОДАТОК

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю
України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування:
ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами
України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону
№ 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від
18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016)
частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці»
від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості
Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними
Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004,
№ 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону
України № 1774-VIII від 06.12.2016)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
28.	Валерій Олег Валерійович	187	
29.	Микола Дмитро Володимирович	204	
30.	Мухомов Тетяна Миколаївна	443	
31.	Амельченко Василь Васильович	205	
32.	Шурина Горь Іригорійович	186	
33.	Мігальова Марієла Валентина	184	
34.	Семко Сергій Миколайович	265	
35.	Кришто Марія Іванівна	57	
36.	Кришто Горь Віталійович	047	

ДОДАТОК

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю
України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування:
ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами
України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону
№ 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від
18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016)
частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці»
від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості
Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними
Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004,
№ 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону
України № 1774-VIII від 06.12.2016)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
37.	Сітецький Василь Іванович	1112	
38.	Банис Михайло Михайлович	181	
39.	Матвієнко Сергій Анатолійович	263	
40.	Вішнівський Олег Петрович	169	
41.	Миронюк Роман Романович	179	
42.	Варваровський Істор Іванович	251	
43.	Добродієв Сергій Всеволодович	323	
44.	Мостіковський Богдан Миронівич	319	
45.	Антоненко Андрій Федорович	103	

ДОДАТОК

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

положень частини шостої статті 96 Кодексу законів про працю
України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII (офіційне опублікування:
ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375 зі змінами внесеними Законами
України № 871-12 від 20.03.91, № 2032-12 від 04.01.92; в редакції Закону
№ 357/96-ВР від 10.09.96; із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1766-III від 01.06.2000, № 1096-IV від 10.07.2003, № 2190-IV від
18.11.2004; в редакції Закону України № 1774-VIII від 06.12.2016)
частини шостої статті 6 Закону України «Про оплату праці»
від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (офіційне опублікування: Відомості
Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121 зі змінами внесеними
Законами України № 1766-III від 01.06.2000, № 2190-IV від 18.11.2004,
№ 5462-VI від 16.10.2012, № 848-VIII від 26.11.2015; в редакції Закону
України № 1774-VIII від 06.12.2016)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
46.	Мативил Ірослав Володимирович	141	
47.	Жулі Валерій Олександрович	138	
48.	Кришук Руслан Валерійович	218	
49.	Всього 47 (сорок сім) підписів		
50.	народних депутатів України.		
51.	Серібник Управління кадрів		В. Кожанова
52.			29.03.2017
53.			
52.			

